

Eiropas Reģionu komitejas atzinums “ES programma labākam regulējumam”

(2015/C 423/08)

Galvenais ziņotājs:	Spyros SPYRIDON (EL/PPE), Porosas pilsētas mērs
Atsauces dokuments:	Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Labāks regulējums labāku rezultātu sasniegšanai – ES programma”
	COM(2015) 215 final

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

EIROPAS REĢIONU KOMITEJA

1. uzskata, ka ir svarīgi, ka Komisija nosaka labāku regulējumu par politikas prioritāti, lai panāktu labākus rezultātus iedzīvotāju labā. Inovatīvas metodes iestāžu savstarpējām apspriedēm var palīdzēt veidot skaidru un efektīvu ES tiesību aktu kopumu, kas palīdzēs saglabāt ES pamatprincipus;
2. uzskata, ka labāks regulējums, t. i., vienkārši, kvalitatīvi tiesību akti, kas ir pareizi iestrādāti dalībvalstu tiesību aktos un vajadzības gadījumā pārskatīti, sekmē vienotā tirgus padziļināšanu, birokrātijas mazināšanu un pievienotās vērtības radīšanu iedzīvotājiem un uzņēmumiem;
3. ir pārliecināta, ka vairums Eiropas iedzīvotāju raugās uz ES kā institūciju, kas konsolidē un garantē tiesības uz dzīves kvalitāti, vides drošību, kā arī ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju;
4. atzinīgi vērtē Komisijas ciešāku apņemšanos uzlabot likumdošanas kvalitāti, pamatojoties uz Normatīvās atbilstības un izpildes programmu un mērķi samazināt birokrātiju un likvidēt regulatīvo slogu, tādējādi sekmējot ieguldījumiem labvēlīgas vides izveidi; atbalsta administratīvā sloga vienkāršošanu un samazināšanu privātiem uzņēmumiem, taču uzskata, ka ir jānodrošina līdzsvars starp vienkāršošanu un vides kvalitātes saglabāšanu, kā arī personu, darba ņēmēju, patērētāju un lietotāju tiesību un interešu aizsardzību; uzsver, ka labu likumdošanu un lieka administratīvā sloga samazināšanu nevar izmantot kā ieganstu regulējuma mazināšanai vai tā trūkumam tajās nozarēs, attiecībā uz kurām iedzīvotājiem ir pamatota tiesiskā palāvība, kā minēts iepriekš, vai rīcības trūkumam tajās jomās, kurās ES iestādēm saskaņā ar ES līgumos skaidri noteiktajiem pienākumiem ir jārīkojas;
5. atkārtoti norāda, ka labāks regulējums būtu jānodrošina, respektējot daudzlīmeņu pārvaldības principu un ar koordinētu rīcību ES, valstu, reģionālajā un vietējā līmenī;
6. atzinīgi vērtē to, ka labāks regulējums ir pilnveidots politiski, nosakot, ka par procedūru atbild Komisijas priekšsēdētāja pirmais vietnieks, un sagaida kvalitātes uzlabošanu, izstrādājot tādus tiesību aktus, kas atbilst ES iedzīvotāju vēlmēm attiecībā uz vērienīgo mērķi, kuru esam izvirzījuši, ņemot vērā ES politikas pamatprincipus un augstos standartus;
7. pozitīvi vērtē to, ka centienos īstenot labas likumdošanas principus visā likumdošanas ciklā, ieskaitot lielu daļu sekundāro tiesību aktu, Komisijai ir bijusi vadošā loma, izmantojot novatoriskas metodes un procedūras, kas tagad ir starptautiski atzīta laba prakse un piemērs dalībvalstīm;

8. uzskata, ka ar RK starpniecību reģionālās un vietējās pašvaldības vairāk jāiesaista tematiskās konsultācijās likumdošanas iniciatīvas posmā tā, lai tiktu ņemta vērā teritoriālā dimensija. Tā būs konstruktīva atbilde uz ekonomikas krīzi, ļaujot noteikt vietēja līmeņa mērķus atbilstoši atšķirīgajām teritoriālajām situācijām; vēlas, lai ar RK starpniecību reģionālās un vietējās pašvaldības tiktu iesaistītas aktuālo mērķu noteikšanā un stratēģiju īstenošanā, jo minēto pašvaldību uzdevums ir ieviest un piemērot ES tiesību aktus, vienlaikus saskaņā ar subsidiaritātes principu aizsargājot vietējās īpatnības;

Plašas apspriešanās

9. atzinīgi vērtē apspriešanos paplašināšanu, iesaistot ieinteresētās personas, vietējās pašvaldības un iedzīvotājus likumdošanas procesa sākotnējos posmos un tiesību aktu īstenošanā; minēto grupu iesaistīšana regulatīvo iniciatīvu izstrādes agrīnos posmos var sekmēt tiesību aktu galīgo versiju akceptēšanu un atvieglot valstu, reģionālajām un vietējām iestādēm to transponēšanu un piemērošanu;

10. ir pārliecināta, ka Komisija nošķirs reģionālo un vietējo struktūru pārstāvības iestādes (institucionālās ieinteresētās personas) no privāto interešu pārstāvjiem (privātām ieinteresētajām personām), jo tikai pirmās minētās ir demokrātiski ievēlētas un tādējādi demokrātiski pauž iedzīvotāju, tostarp to, kas individuāli nespēj paust savu viedokli, reālās vajadzības. Tāpēc ir jāstiprina Komisijas strukturēts dialogs ar Reģionu komiteju un ar reģionālo un vietējo pašvaldību pārstāvjiem, lai ES tiesību aktu izstrādē nodrošinātu līdzdalības procesa demokrātiskumu. Ir pārliecināta, ka ES iestādēm prioritāra uzmanība (tostarp arī konsultācijās) ir jāpievērš nevis lielajiem uzņēmumiem, bet gan vietējām un reģionālajām pašvaldībām, kas ir visu ekonomisko un sociālo grupu interešu paudzējas;

11. jo īpaši uzteic jauno "Atvieglo slodzi – izsaki savu viedokli!" platformu un Komisijas apņemšanos paplašināt savas funkcijas un dienestus. Komiteja norāda: lai arī atklātas apspriedes tiešsaistē lielākas priekšrocības var radīt organizētām grupām un dalībniekiem ar augsta līmeņa datorprasmēm, tās bieži vien ierobežo apspriežamā priekšlikuma būtību un darbības jomu, un tāpēc papildus minētajai platformai nebūtu jāizslēdz tradicionālas metodes saziņai ar Komisiju;

12. ierosina mērķtiecīgām konsultācijām efektīvi izmantot citus instrumentus (konferences, speciālistu grupas, darbseminārus un sanāksmes ar ieinteresētajām personām), jo arī tie nodrošinās iesaistīto pušu tiešu līdzdalību, un mudina Komisiju paplašināt minēto instrumentu formātu un izmantojumu (ieviešot interešu vai lietotāju grupas, analītiskas darba padomes utt.);

13. norāda, ka publiska uzklauššana drīkst nevis aizstāt, bet tikai papildināt LESD 154. panta 2. punktā nostiprināto apspriešanos ar sociālajiem partneriem;

14. tā kā apspriešanās process ir tieši atkarīgs no dalībnieku reprezentativitātes un viņu ieguldījuma kvalitātes, apspriedes praksē būtu jāveic tādā veidā, kas atvieglotu dalību tieši iesaistītajām ieinteresētajām personām un informācijas izplatīšanu par pieņemamo lēmumu, jo īpaši attiecībā uz ļoti tehniskām, zinātnesietilpīgām tiesību normām;

15. norāda, ka vismaz galvenie dokumenti katrā apspriešanās posmā jātulko visās oficiālajās ES valodās, jo tas veicinās ieinteresēto personu un iedzīvotāju līdzdalību procesā;

16. aicina Komisiju nodrošināt lielāku pārredzamību attiecībā uz ekspertu grupu izmantošanu un to, kad tās tiek izveidotas un kurās politikas jomās iesaistītas, un kas šajās ekspertu grupās ir pārstāvēti, jo īpaši attiecībā uz atlases procedūru, kuru piemēro Komisija ekspertu grupu izveidei;

17. uzsver: kā norādīts arī nesējā RK atzinumā par Normatīvās atbilstības un izpildes programmu (*REFIT*) (*CIVEX-V-040*), apspriešanās procesu ir iespējams uzlabot, tostarp nodrošinot atbilstošu atgriezenisko saiti, uzlabojot procesa pamanāmību un vairāk pūļu veltot rezultātu kvantitatīvai noteikšanai. Komiteja mudina Komisiju šajā jaunajā procedūrā ņemt vērā RK ieteikumus;

18. uzsver, ka vietējo un reģionālo pašvaldību, ieinteresēto pušu vai iedzīvotāju iesaistīšana apspriedēs ar viņu institucionālo pārstāvju, piemēram, RK un EESK, kuras skaidri jānošķir no pārējām ieinteresētajām personām, starpniecību palīdzēs sasniegt labāka regulējuma mērķi, it īpaši ņemot vērā to, ka termiņi bieži vien ir ierobežoti un iepriekš minētajām iestādēm, kurām ir plaši tīkli, ir vieglāk paust reakciju. To aktīva un konstruktīva iesaistīšana labas likumdošanas procesā ir augstas kvalitātes rezultātu priekšnosacījums;

19. lai sasniegtu partnerības mērķi un izveidotu labāku un efektīvāku tiesisko regulējumu, būtu jāizstrādā darbības pamatnostādnes, kas būtu piemērojamas, izvērtējot subsidiaritātes principa ievērošanu jaunu tiesību aktu sagatavošanā;

Ietekmes novērtējumi visā likumdošanas ciklā

20. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos veikt plašu uzraudzību ietekmes novērtējumu veidā visā likumdošanas ciklā;

21. ierosina, lai Komisija publicē visus *ex ante* ietekmes novērtējumus, pat attiecībā uz iniciatīvām, kas nav iestrādātas leģislatīvos priekšlikumos, lai sekmētu pārredzamību un pārskatatbildību; sākumposma ietekmes novērtējumu publicēšana politikas cikla sākumā ir labs pirmais solis, lai nodrošinātu atgriezenisko saiti un paustu bažas par neatbilstību subsidiaritātes principam;

22. uzskata, ka daudzpusēji ietekmes novērtējumi ir lietderīgi, jo tie neaprobežojas tikai ar ekonomikas aspektiem, bet tajos ir vienlīdz ņemta vērā vides, dabas, patērētāju, veselības, darba un sociālā aizsardzība un darba tiesības. Tajos ir arī iekļauta gan iespēja regulējumu nepieņemt, gan – saistībā ar likumdošanu – ES pamatprincipu aizsargāšanas seku ietekme un šo principu ietekme uz ES sociālo un teritoriālo kohēziju;

23. jo īpaši attiecībā uz katru jaunu vai sekundāro tiesību aktu Komiteja uzstāj uz nepieciešamību veikt teritoriālās ietekmes novērtējumus. RK, pateicoties savai zinātnībai, aktīvi sekmēs šādu novērtējumu izstrādi, tostarp iesaistot Komitejas izveidotās platformas un tīklus, kuriem vietējās un reģionālās pašvaldības var viegli piekļūt. Saskaņā ar Komisijas apņemšanos nodrošināt, "ka ES konkurētspēja un ES ilgtspējīgā attīstība joprojām ir prioritāte" ⁽¹⁾, Komiteja aicina pārbaudīt arī ietekmi uz konkurētspēju un ilgtspēju;

24. atzīstot MVU kā izaugsmes virzītājspēka Eiropas Savienībā nozīmīgumu, Komiteja vienlaikus pauž nožēlu par rūpības trūkumu tiesību aktu ietekmes izvērtēšanā, jo īpaši attiecībā uz administratīvā sloga mazināšanu vietējām un reģionālajām pašvaldībām, kam jāīsteno lielākā daļa ES tiesību aktu;

25. uzskata, ka tiesību aktu modernizēšanai jānotiek saskaņā ar ES *acquis* par ES principu aizsardzību. Tādēļ Komiteja aicina Normatīvās atbilstības un izpildes programmas (*REFIT*) īstenošanā pievērst uzmanību tam, lai tiktu izpildīts pienākums saglabāt augstos ES standartus sociālajos un vides jautājumos un sasniegts mērķis – pilnveidot vienoto tirgu. Komiteja vēlētos uzsvērt, ka *REFIT* programmas mērķis ir nevis regulējuma mazināšana, bet gan labāks un efektīvāks regulējums, ar ko samazina nevajadzīgu administratīvo slogu, nodrošina līdzekļu un mērķu labāku savstarpējo saistību, un, kad vien iespējams, ieinteresēto personu līdzdalību lēmumu pieņemšanas procesā;

26. uzstāj, ka ietekmes novērtējumu veikšanā vajadzētu retāk paļauties uz līgumu slēgšanu ar ārējiem konsultantiem, it īpaši tas attiecas uz novērtējumiem par jautājumiem, kas tieši skar vietējās un reģionālās pašvaldības. Gluži pretēji, RK un vietējo un reģionālo pašvaldību pārstāvības struktūras var sniegt precīzāku informāciju par patieso stāvokli;

⁽¹⁾ COM(2015) 215 final, 3.1. punkts.

27. jo īpaši attiecībā uz MVU uzsver, ka, nosakot izņēmumus no vispārējiem noteikumiem, ir jānodrošina pārdomāts līdzsvars starp saņēmēju ieguvumu un Eiropas vispārējo interešu aizsardzību un nav pieļaujama augsto (darba ņēmēju vai vides) aizsardzības standartu pazemināšana;

28. rosina izstrādāt strukturētāku kārtību, kā pirmslikumdošanas posmā būtu jāriko apspriešanās ar vietējo un reģionālo pašvaldību pārstāvjiem, un iedvesmu, iespējams, smelties no pašreizējās Eiropas sociālā dialoga metodoloģijas, kas Komisiju un sociālās organizācijas iesaista to ES tiesību aktu izstrādē, kuri tieši attiecas uz šīm organizācijām;

29. pozitīvi vērtē Komisijas paziņojumu, ka tā ir paredzējusi apsvērt to regulu vienkāršošanu, kuras attiecas uz kopējo lauksaimniecības politiku un Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem, un atkārtoti izsaka priekšlikumu veikt tiesību aktu atbilstības pārbaudi vietējām un reģionālajām pašvaldībām svarīgās jomās, tostarp pilsētu politikas un vides jomā, transporta nozarē, un pasākumus, ar ko mazina administratīvo slogu, piemēram, licencēšanas procedūras un atļauju piešķiršana;

30. norāda, ka *REFIT* programma var arī palīdzēt uzlabot izmaksu un ieguvumu attiecību vietējām un reģionālajām pašvaldībām, kā arī uzņēmumiem, atbrīvojot cilvēkresursus un finanšu resursus un sekmējot ES konkurētspēju;

RK loma

31. uzskata, ka, ņemot vērā tās pastāvīgo raksturu un sastāvu, jaunā Regulējuma kontroles padome ar savām paplašinātajām pilnvarām daļēji kļiedē RK bažas par minētās padomes efektivitāti, un uzsver, ka, respektējot Komisijas kā vispārēju interešu pārstāves neatkarību, Regulējuma kontroles padomi ideālā gadījumā varētu veidot neatkarīgi ārējie eksperti, kā tas notiek līdzīgās dažu dalībvalstu strukturās;

32. uzsver, ka vismaz vienam Regulējuma kontroles padomes ārējam ekspertam jābūt pieredzei vietējā/reģionālajā pārvaldībā un administrēšanā;

33. atzinīgi vērtē Komisijas lēmumu, atbildot uz RK iepriekšējo pieprasījumu, iekļaut RK pārstāvi jaunajā *REFIT* platformā. Komiteja tomēr vēlas uzsvērt, ka Reģionu komitejas institucionālo lomu nedrīkstētu sajaukt ar citu platformā iesaistīto ieinteresēto personu lomu;

34. atgādina, ka Līgumos ir atzīta subsidiaritātes principa vietējā un reģionālā dimensija, kā arī Reģionu komitejas loma, un aicina iekļaut Reģionu komiteju jaunajā iestāžu nolīgumā par labāku regulējumu; atkārtoti pauž bažas par nepietiekamo apspriešanos ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām ES politikas izstrādē, kā arī par minēto pašvaldību vajadzību pēc savlaicīgas un visaptverošas informācijas, lai tās varētu paust savu viedokli. Daži Eiropas Parlamenta deputāti rosinājuši vairāk iesaistīt RK un jau agrīnā tiesību aktu sagatavošanas posmā izmantot tās īpašās zināšanas un pieredzi;

35. atzinīgi vērtē to, ka *REFIT* platforma tiek veidota, izmantojot atklātu procedūru. Reģionu komiteja tomēr uzsver, ka atklātā procedūra ir jāpaplašina tā, lai vietējo un reģionālo pašvaldību organizāciju, kas darbojas Eiropas un valstu līmenī, pārstāvji varētu tieši pieteikties un tiktu platformā iekļauti;

36. aicina Komisijas ģenerāldirektorātus un likumdevējus atzīt RK un tās locekļu kā institucionāla partnera lomu un vairāk apspriesties ar RK un vietējām un reģionālajām pašvaldībām, veicot ietekmes novērtējumus;

Labāka regulējuma nodrošināšanai vajadzīga visu pārvaldes līmeņu aktīva līdzdalība

37. norāda, ka labāka regulējuma procedūras dalībvalstīs netiek piemērotas vienādi. Tas nozīmē, ka nevar skaidri nošķirt sekas, kādas ir ES tiesību aktiem to īstenošanas veida dēļ, no sekām, kas izriet tieši no pašiem ES tiesību aktiem, un līdz ar to ir apgrūtināta tiesību aktu aprites cikla visaptveroša uzraudzība;

38. rosina dalībvalstis ņemt vērā Komisijas aicinājumus labāk īstenot labāka regulējuma procedūras gan Padomē, gan valstu pārvaldes iestādēs;

39. aicina attiecīgās dalībvalstis nodrošināt valstu ES konsultāciju procesu, kurā savlaicīgi un visos posmos ir iesaistītas vietējās un reģionālās pašvaldības, tostarp ar to nacionālo organizāciju starpniecību. Minētajām pašvaldībām ir ievērojamas tehniskās zināšanas, kompetence un pieredze tiesību aktu īstenošanā;

40. mudina Komisiju izpētīt iemeslus, kādēļ dalībvalstis novēloti vai nepareizi piemēro ES tiesību aktus, un meklēt risinājumus šai būtiskajai problēmai, tostarp pamatojot izvēli starp direktīvām un regulām, un pastiprināt attiecīgos pasākumus, stiprinot atbalsta, kontroles un izpildes mehānismus;

41. uzsver, ka direktīvu transponēšana valstu tiesību aktos ir process, kurš notiek dalībvalstīs un kurā gan valsts, gan reģionālajam un vietējam pārvaldības līmenim ir jāpielāgo sava attiecīgā loma. Tādēļ ir vajadzīgs gan pietiekami daudz laika, gan rīcības brīvība. RK uzskata, ka Komisijas nodoms – papildus kontrolei, vai tiesību aktu transponēšana valstu tiesību aktos tiek veikta ne tikai formāli, bet arī praksē, publicēt tiesību aktu un vadlīniju īstenošanas plānus – ir solis pareizajā virzienā;

42. uzsver, ka tiesību akti, kas ir vienkārši, saprotami un viegli ievērojami un kam ir pievienots rūpīgi veikts ietekmes novērtējums un īstenošanas ceļvedis, nodrošinās ātrāku un efektīvāku transponēšanu valstu tiesību aktos un uzlabos atbilstību;

43. atzīst valstu tiesības nodrošināt augstākus standartus par tiem, kādi noteikti attiecīgajos ES tiesību aktos. Tomēr šīs tiesības nevajadzētu sajaukt ar tādu rīcību kā tā dēvētā “pārmērīgā reglamentēšana”, proti, gadījumiem, kad dalībvalstis, ES tiesību aktus transponējot valstu tiesību aktos, nosaka papildu juridiskas vai administratīvas prasības. Svarīgi, lai sabiedrība varētu skaidri saprast, kuras saistības izriet no ES un kuras – no dalībvalstu pašu veiktās tiesību aktu “uzlabošanas”, un tādēļ Reģionu komiteja aicina dalībvalstis norādīt un skaidri pamatot visus papildu noteikumus, ko tās pieņēmušas, transponējot ES tiesību aktus;

44. norāda, ka iestādes (piemēram, RK⁽²⁾ un Eiropas Komisija) un citas organizācijas pārmērīgu reglamentēšanu ir definējušas dažādi. Komiteja atkārtoti atgādina par savu ierosinājumu pieņemt kopēju definīciju, lai nodrošinātu juridisku skaidrību ES tiesību aktu transponēšanā un īstenošanā un lai dotu iespēju veikt salīdzinošo novērtēšanu starp dalībvalstīm;

45. uzsver, ka ES tiesību aktu transponēšanai valstu tiesību aktos jābūt savlaicīgai, precīzai un efektīvai;

46. pauž gandarījumu par Komisijas apņemšanos rūpīgi pārbaudīt proporcionalitātes un subsidiaritātes principu ievērošanu tiesību aktu priekšlikumos un šajā saistībā atgādina, ka Reģionu komitejas un valstu parlamentu loma ir nostiprināta juridiski;

47. uzsver, ka valstu, reģionālās un vietējās pārvaldes iestādes atbild par dažu uz ES tiesisko regulējumu balstītu tiesību aktu un likumu īstenošanu un ka jaunu ES tiesību aktu piemērošanā būtu jānodrošina, ka īstenošana var notikt iespējami efektīvi un administratīvi vienkārši, lai attiecīgajos pārvaldības līmeņos īstenošanas procesā nevajadzētu nelietderīgi iesaistīt resursus un nerastos nevajadzīgas izmaksas;

48. pauž nožēlu par to, ka dokumentu kopums, kura mērķis ir nodrošināt labāku regulējumu, neuzlabo subsidiaritātes principa ievērošanas novērtēšanu, lai nodrošinātu, ka lēmumus var pieņemt iespējami zemākajā pārvaldības līmenī, kā tas paredzēts Reģionu komitejas metodiskajā līdzeklī par subsidiaritātes novērtēšanu;

Labas kvalitātes regulējumam vajadzīga ciešāka iestāžu sadarbība

49. apzinās, ka daudzās dalībvalstīs joprojām ir nepietiekama līdzdalība Eiropas Savienības lēmumu pieņemšanas procesā. Tādēļ Komiteja uzsver, ka vietējās un reģionālās pašvaldības, kas ir iedzīvotājiem vistuvākie pārvaldības līmeņi, ir jāiesaista likumdošanas procesā un ka ir svarīgi nodrošināt pārredzamību, pārskatatbildību un iedzīvotājiem un uzņēmumiem draudzīgu pieeju, kura dominētu ES iestādēs;

⁽²⁾ CIVEX-V-040, 2013. gada 30. maijs.

50. ierosina – ja iespējams –, lai visi Komisijas ģenerāldirektorāti, Eiropas Parlaments un Padome pieņem un īsteno saskaņotus noteikumus par ietekmes novērtējumu visos likumdošanas procesa posmos, jo tas sekmēs savstarpējo saprašanos un labāku kvalitāti;

51. mudina likumdevējus reaģēt uz Komisijas aicinājumu ātri pieņemt jauno iestāžu nolīgumu un īstenot no tā izrietošās saistības, lai nodrošinātu, ka labāka regulējuma izstrādes procedūras tiek pilnveidotas visās ES iestādēs un ka iedzīvotājiem ir iespēja sekmēt ES tiesību aktu īstenošanu;

52. uzsver, ka būtu lietderīga cieša sadarbība ar EESK apakškomitejā par labāku regulējumu, jo tā varētu nodrošināt pilsoniskās sabiedrības un vietējo un reģionālo pašvaldību pārstāvju viedokļu labāku koordināciju;

53. uzskata, ka labu Eiropas pārvaldību varētu sekmēt to likumdošanas priekšlikumu, kas ir bijuši darba programmā jau ilgu laiku, atsaukšana, bet tā būtu jāveic uzmanīgi, lai nepieļautu, ka ar to tiek izdarīts spiediens uz likumdevējiem. Likumdevēju kā kompetento instanču rīcībā neapšaubāmi vajadzētu būt saprātīgam laikposmam un vispārējai iespējai izteikt savu viedokli par atsaukamajiem priekšlikumiem;

54. piekrīt Eiropas Parlamenta priekšlikumam Komisijai apsvērt iespēju terminētās likumdošanas iniciatīvās ieviest “turpināmības klauzulas” ar nosacījumu, ka tas nerada likuma robus, un “pārskatīšanas klauzulas” – saprātīgā termiņā pēc attiecīgo pasākumu stāšanās spēkā –, lai varētu šādus pasākumus novērtēt. Komisijai būtu jāmudina dalībvalstis ieviest “turpināmības klauzulas” arī valstu tiesību aktu izvērtēšanā, jo īpaši, ja šāda izvērtēšana kavē ES tiesību aktu transponēšanu;

55. atzīmē, ka tiesību aktu ietekme būtu jāizskata ne tikai Komisijas priekšlikuma stadijā, bet arī pēc tam, kad likumdevēji ir veikuši būtiskas izmaiņas. Komiteja tomēr uzsver, ka nebūtu jāapšaubā likumdošanas procesa demokrātiskā leģitimitāte un ka šīs ietekmes novērtēšanas dēļ nedrīkst ierobežot likumdevēju rīcības brīvību, un tādēļ neatbalsta ieceri turpināt ietekmes novērtēšanu periodā starp sarunu noslēgšanu un galīgo balsojumu;

56. norāda, ka nav nekādas atsaucē uz pašregulēšanu un kopregulēšanu, kas ir elastīgākas procedūras publiskā un privātā sektora sadarbībai nemitīgi mainīgā pasaulē, kur tiesību akti var atpauzēt no regulējuma vajadzībām;

57. uzsver, cik svarīgi ir dažādot apspriedes un izveidot stabilus apspriešanās un uzraudzības tīklus jautājumos, kuros nepieciešamas speciālistu zināšanas, kā arī efektīvi izmantot dalībniekus apspriešanās pēc attiecīgā tiesību akta pieņemšanas, jo īpaši attiecībā uz izpildes kontroli un uzraudzību;

58. atzinīgi vērtē to, ka Komisija vēlas izstrādāt skaidrākus kritērijus attiecībā uz to, kad tā izmantos deleģētos tiesību aktus un kad – īstenošanas aktus. Pozitīvi vērtējams ir arī fakts, ka Komisijai būs iespēja apsprieties ar ieinteresētajām personām pirms deleģēto tiesību aktu projektu iesniegšanas; tādēļ aicina Komisiju piemērot šo praksi visās jomās, nevis tikai tur, kur tā saskata pievienoto vērtību;

Tiesību aktu kvalitāte būs atkarīga no visu ieinteresēto pušu praktiskās apņemšanās īstenot programmu

59. ir pārliecināta, ka Komisija darīs visu iespējamo, lai pilnībā īstenotu savā paziņojumā ierosinātos pasākumus, neraugoties uz pieaugošo administratīvo slogu un iespējami vajadzīgo cilvēku resursu mobilizēšanu;

60. vērs uzmanību uz to, ka saskaņā ar labāku likumdošanas procesa jaunajām procedūrām jāizvairās no turpmākiem kavējumiem tiesību aktu izstrādē;

61. uzsver pienākumu informēt sabiedrību dalībvalstīs un popularizēt apspriešanās procesu, iesaistot vietējās un reģionālās pašvaldības, lai palielinātu informētību un iedzīvotāju un ieinteresēto personu līdzdalību un vienlaikus stiprinātu demokrātisko lēmumu pieņemšanas procesu;
62. aņņemas informēt vietējās un reģionālās pašvaldības par jauno procedūru, kas attiecas uz labāku regulējumu labāku rezultātu sasniegšanai, un palīdzēt labāk īstenot tiesību aktus ES, valstu un reģionālajā līmenī.

Brisele, 2015. gada 14. oktobrī

*Eiropas Reģionu komitejas
priekšsēdētājs*

Markku MARKKULA
